

5. Kierownikami biur spisowych będą kierownicy właściwych terenowo organów statystyki państwowej.

§ 3. Przepisy dotyczące organizacji i przeprowadzenia spisu ustala instrukcja Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

§ 4. 1. W okresie nateżonych prac spisowych prezydja wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) oraz powiatowych i miejskich (miast stanowiących powiaty) rad narodowych kierują na wniosek komisarza spisowego do terenowych organów statystyki państwowej potrzebną liczbę pracowników o odpowiednich kwalifikacjach.

2. Prezydja wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw), powiatowych (miast stanowiących powiaty), miejskich, osiedlowych rad narodowych oraz gromadzkich rad narodowych, na wniosek komisarza spisowego, mogą nakładać na urzędy, instytucje państwowe i przedsiębiorstwa gospodarki uspołecznionej obowiązek oddelegowania pracowników do prac spisowych na okres do dni czternastu.

3. Pracownicy oddelegowani do prac spisowych powinni być zwolnieni od zwykłych zajęć służbowych. Pracownikom tym przysługuje na cały okres oddelegowania wynagrodzenie służbowe, płatne przez ich zakłady pracy w pełnej wysokości wraz ze wszystkimi dodatkami, obliczone według zasad obowiązujących przy udzielaniu urlopu wypoczynkowego.

4. Prezydja wojewódzkich i powiatowych rad narodowych dostarczają niezbędnych dla potrzeb spisów środków transportowych wraz z obsługą.

§ 5. 1. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego może przyznawać nagrody pieniężne osobom wyróżniającym się

przy pracach spisowych. Wydatki na nagrody pokrywane będą z kredytów przewidzianych na ten cel w budżecie Głównego Urzędu Statystycznego.

2. Tryb i zasady przyznawania nagród, o których mowa w ust 1, ustali Prezes Głównego Urzędu Statystycznego w porozumieniu z Ministrem Finansów i Przewodniczącym Komitetu Pracy i Plac.

§ 6. Właściciele lub użytkownicy gospodarstw, gruntów nie zagospodarowanych i nieużytków oraz posiadacze zwierząt gospodarskich, drobiu, a także właściciele lub użytkownicy drzew i krzewów owocowych, zabudowań, urządzeń, maszyn i narzędzi rolniczych (§ 1) obowiązani są do udzielania organom spisowym szczegółowych i zgodnych z prawdą informacji w zakresie przeprowadzanych badań.

§ 7. Koszty przeprowadzania spisów w zakresie statystyki rolniczej pokrywane są z budżetu Głównego Urzędu Statystycznego. W roku 1962 koszty spisu przeprowadzonego w czerwcu, z wyjątkiem kosztu druku instrukcji i formularzy oraz wydatków na nagrody, pokrywane będą z kredytów przewidzianych na ten cel w budżetach rad narodowych. Koszty spisu przeprowadzonego w grudniu 1962 r. pokryte będą z budżetu Głównego Urzędu Statystycznego z kredytów dodatkowo przyznanych na ten cel przez Ministra Finansów.

§ 8. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 2 sierpnia 1949 r. w sprawie statystyki produkcji rolnej (Dz. U. z 1949 r. Nr 47, poz. 353 i z 1957 r. Nr 20, poz. 102).

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

128

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 25 kwietnia 1962 r..

w sprawie właściwości organów finansowych w zakresie udzielania ulg w spłacie i umarzania zobowiązań podatkowych oraz w sprawie rozciągnięcia przepisów dekretu o zobowiązaniach podatkowych na należności z tytułu różnic budżetowych, wpłat z zysku oraz nadwyżek środków obrotowych.

Na podstawie art. 26 ust. 2, art. 35 ust. 4 i art. 36 ust. 2 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 452, z 1959 r. Nr 11, poz. 61 i z 1960 r. Nr 51, poz. 300) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wydziały finansowe prezydiów powiatowych rad narodowych, rad narodowych miast stanowiących powiaty oraz dzielnicowych rad narodowych w miastach wyłączonych z województw są uprawnione do odraczania i rozkładania na raty należności z tytułu zobowiązań podatkowych, przypadających od jednostek gospodarki uspołecznionej, nie uspołecznionej i od ludności z ograniczeniem wynikającym z ust. 2.

2. Należności przypadające od jednostek gospodarki uspołecznionej z tytułu podatku obrotowego, od operacji nietowarowych i dochodowego oraz z tytułu różnic budżetowych (różnic cen) mogą być odraczane i rozkładane na raty do wysokości 500.000 zł na okres do 6 miesięcy.

3. Należności z tytułu wpłat z zysku i nadwyżek środków obrotowych, które przypadają od przedsiębiorstw rozliczających się z budżetem terenowym rad narodowych określonych w ust. 1 oraz rad narodowych niższego stopnia, mogą być odraczane i rozkładane na raty bez ograniczenia sumy, lecz terminy płatności rat mogą przypadać tylko w okresie tego roku, w którym należność stała się wymagalna.

§ 2. Organy administracji finansowej prezydiów rad narodowych miast nie stanowiących powiatów, prezydiów dzielnicowych rad narodowych w miastach stanowiących powiaty oraz prezydiów rad narodowych osiedli są uprawnione do odraczania i rozkładania na raty należności podatkowych wymierzonych przez te organy do kwoty 10.000 zł na okres do jednego roku.

§ 3. Biura gromadzkich rad narodowych są uprawnione do odraczania terminów płatności rat podatku gruntowego

na okres do 3 miesięcy. Decyzje o odroczeniu podejmują biura gromadzkich rad narodowych na podstawie uchwał prezydiów tych rad. Decyzje te mogą być podejmowane w zasadzie tylko w okresie przed upływem terminu płatności raty podlegającej odroczeniu. Po upływie tego terminu odroczenie płatności raty podatku może nastąpić tylko w razie zajścia nadzwyczajnych okoliczności, uzasadniających przyznanie takiej ulgi, jak np. klęska żywiołowa, śmierć w rodzinie podatnika, obłożna choroba itp. W tym trybie mogą być również rozkładane na raty należności z tytułu przeliczonych na gotówkę świadczeń w naturze na niektóre cele publiczne.

§ 4. Wydziały finansowe prezydiów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) są uprawnione do odraczania i rozkładania na raty następujących należności od jednostek gospodarki uspołecznionej:

- 1) należności wymienionych w § 1 ust. 2 — do wysokości 1.000.000 zł na okres do 6 miesięcy,
- 2) należności z tytułu wpłat z zysku i nadwyżek środków obrotowych, które przypadają od przedsiębiorstw rozliczających się z budżetem wojewódzkim rad narodowych — bez ograniczenia sumy, z tym że terminy płatności rat mogą przypadać tylko w okresie tego roku, w którym należność stała się wymagalna.

§ 5. 1. Kwoty wymienione w § 1 ust. 2 i 3, w § 2 i w § 4 jako granice uprawnień w zakresie odraczania i rozkładania na raty należności stanowią granice uprawnień oddzielnie w odniesieniu do każdego rodzaju zaległości podatnika (dłużnika) w czasie podejmowania decyzji co do odroczenia lub rozłożenia na raty. Granice te nie mogą być przekraczane wskutek wydawania decyzji częściowych lub wielokrotnych.

2. Okresy wymienione w § 1 ust. 2 i 3, w § 2 i w § 4 liczy się w odniesieniu do:

- 1) wydziałów finansowych prezydiów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) — od dnia wydania decyzji o odroczeniu lub rozłożeniu na raty należności,
- 2) wydziałów finansowych prezydiów rad narodowych stopnia powiatowego i organów administracji finansowej określonych w § 2 — od upływu terminu płatności danej należności. Jeżeli jednak należność została ustalona w drodze wydania decyzji, okresy powyższe liczy się od dnia doręczenia decyzji ustalającej należność.

§ 6. Wydziały finansowe prezydiów powiatowych rad narodowych, rad narodowych miast stanowiących powiaty i dzielnicowych rad narodowych w miastach wyłączonych z województw są uprawnione do umarzania do kwoty 50.000 zł następujących należności:

- 1) należności przypadających od jednostek gospodarki uspołecznionej, z wyjątkiem wpłat z zysku i nadwyżek środków obrotowych,
- 2) należności z tytułu zobowiązań podatkowych, przypadających od jednostek gospodarki nie uspołecznionej i od ludności.

§ 7. Wydziały finansowe prezydiów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) są uprawnione do umarzania:

- 1) należności przypadających od jednostek gospodarki uspołecznionej z tytułu podatku obrotowego, podatku od operacji nietowarowych, podatku dochodowego i różnic budżetowych (różnic cen) oraz odsetek od wszelkiego rodzaju należności — do kwoty 200.000 zł,
- 2) pozostałych należności przypadających od jednostek gospodarki uspołecznionej, z wyjątkiem wpłat z zysku i nadwyżek środków obrotowych — bez ograniczenia kwoty,
- 3) należności z tytułu zobowiązań podatkowych przypadających od jednostek gospodarki nie uspołecznionej i od ludności — bez ograniczenia kwoty.

§ 8. 1. Organy administracji finansowej prezydiów rad narodowych miast nie stanowiących powiatów, prezydiów dzielnicowych rad narodowych w miastach stanowiących powiaty oraz prezydiów rad narodowych osiedli są uprawnione do umarzania należności z tytułu zobowiązań podatkowych wymierzanych przez te prezydium do kwoty 5.000 zł.

2. Jeżeli w miastach i dzielnicach określonych w ust. 1 zostały utworzone wydziały finansowe, podejmują one decyzje o umorzeniu samodzielnie; w innych przypadkach organy administracji finansowej podejmują decyzje o umorzeniu na podstawie uchwał prezydiów właściwych rad narodowych.

§ 9. Biura gromadzkich rad narodowych są uprawnione do umarzania należności z tytułu świadczeń w naturze na niektóre cele publiczne. Decyzje o umorzeniu podejmują biura gromadzkich rad narodowych na podstawie uchwał prezydiów tych rad.

§ 10. Kwoty wymienione w §§ 6, 7 i 8 jako granice uprawnień w zakresie umarzania należności obejmują:

- 1) w odniesieniu do należności wymienionych w § 6 pkt 1 i w § 7 pkt 1 i 2 — kwotę należności oddzielnie w każdym jej rodzaju i oddzielnie za każdy rok,
- 2) w odniesieniu do pozostałych należności — ogólną sumę wszystkich należności, przypadających od dłużnika w czasie podejmowania decyzji co do umorzenia.

§ 11. Przed powzięciem decyzji w sprawach odroczenia, rozłożenia na raty lub umorzenia należności, określonych w § 1 ust. 2 i 3, w § 4, w § 6 pkt 1 i w § 7 pkt 1, konieczne jest zasięgnięcie opinii banku finansującego.

§ 12. Zaliczki na podatki nie mogą być umarzane.

§ 13. Przepisy dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych stosuje się do należności z tytułu różnic budżetowych (różnic cen), wpłat z zysku oraz nadwyżek środków obrotowych.

§ 14. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 3 lipca 1957 r. w sprawie właściwości organów finansowych w zakresie udzielania ulg w spłacie i umarzania zobowiązań podatkowych oraz w sprawie rozciągnięcia przepisów dekretu o zobowiązaniach podatkowych na należności z tytułu różnic budżetowych (Dz. U. z 1957 r. Nr 39, poz. 177 i z 1961 r. Nr 13, poz. 65).

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: J. Albrecht